

prima instanță: T.Culava
instanța de apel: N.Cernat, A.Pahopol, A.Gavrilița

nr.2rac-335/14

Î N C H E I E R E

09 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Svetlana Filincova
Judecătorii Iurie Bejenaru, Galina Stratulat

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Vedvand-Impex” reprezentată de avocatul Vasile Tarsîna, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Bavas Co-C” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Vedvand - Impex” cu privire la încasarea datoriei, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Vedvand-Impex” și menținută hotărîrea Judecătoriei Strășeni din 01 octombrie 2013

c o n s t a t ă

La 17 iulie 2012 SRL „Bavas Co-C” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Vedvand-Impex” cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, la 16 ianuarie 2012 între reclamant și pîrît a fost încheiat contractul de transport, prin care ultimul în calitate de transportator, s-a obligat să transporte în Federația Rusă marfă (struguri de poamă), iar remunerația pentru serviciu a fost convenită în sumă de 3600 dolari SUA.

Menționează reclamantul că SRL „Vedvand-Impex” a efectuat transportarea mărfii, însă nu a îndeplinit obligațiile contractuale de a elibera la timp autovehiculul, staționînd în plus 18 zile.

Susține că conform pct.20 sbpct.5 al contractului, partea contractantă, din vina căreia transportul a staționat în afara Republicii Moldova, achită altei părți cîte 100 dolari SUA pentru fiecare zi.

La 06 martie 2012 reclamantul a expediat în adresa pîrîtului reclamație, însă ultimul nu a dat nici un răspuns.

Solicită reclamantul încasarea de la SRL „Vedvand-Impex” a sumei de 1800 dolari SUA.

Prin hotărîrea Judecătoriei Strășeni din 01 octombrie 2013 a fost admisă acțiunea, fiind încasat din contul SRL „Vedvand-Impex” în beneficiul SRL „Bavas Co-C” datoria în mărime de 1800 dolari SUA, penalitate în sumă de 648 dolari SUA, dobînda de întîrziere în mărime 176,7 dolari SUA, cheltuielile de judecată în sumă de 1947 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2014 a fost respins apelul declarat de către SRL „Vedvand-Impex” și menținută hotărîrea Judecătoriei Strășeni din 01 octombrie 2013.

La 29 aprilie 2014, SRL „Vedvand-Impex” reprezentată de avocatul Vasile Tarsîna, a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 februarie 2014, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu remiterea pricinii la rejudecare.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la emiterea deciziei a aplicat eronat normele de drept material și procedural.

Menționează că prin probe incontestabile și anume CMR 0337011, declarația pe marfă, certificatul fitosanitar seria AA 0086935 s-a constatat că beneficiarul serviciilor de transport este SRL „Lengrup-Agro”, care nu a fost atrasă ca parte în proces.

Studiind temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Vedvand-Impex” reprezentată de avocatul Vasile Tarsîna nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Nu pot fi reținute argumentele recurentului referitor la faptul că prin probe incontestabile s-a demonstrat că beneficiarul serviciilor de transport este SRL „Lengrup-Agro”, care nu a fost atrasă în proces, or contractul de transport a fost încheiat între SRL „Vedvand-Impex” și SRL „Bavas Co-C”.

Astfel, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursul declarat de către SRL „Vedvand-Impex” reprezentată de avocatul Vasile Tarsîna în esența lor sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, cărora instanța de apel le-a dat o apreciere corectă conform cerințelor art. 130 CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în

verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe când, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Vedvand-Impex” reprezentată de avocatul Vasile Tarsîna ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de către Societate cu Răspundere Limitată „Vedvand-Impex” reprezentată de avocatul Vasile Tarsîna se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat